

πτική των σημερινών κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών.

Μίλησαν και ξαναμίλησαν σοβαρά και μελετημένα και στοχαστικά άγκαλά τις περισσότερες φορές πού πολύ θεωρητικά παρά πρακτικά από τή μια μεριά ο Έρμονας, ο Ίδας, ο Ραμὰς και ο Δούλος Δουλεύτης κι απ' τήν άλλη ο Σκληρός, ο Ζαβιτσιάνος, ο Βασιλικός, ο Γιαννιός κι άλλοι. Έμεις δὲν ἐρχόμαστε ν' ἀπλώσουμε ἐδῶ κανένα σύστημα. Φτάνουν τὰ δυὸ συστήματα πού ξετυλίχτηκαν ὡς τὴν ὥρα. Ταπεινά και μὲ τὸν πρεπούμενο σεβασμὸ ἐρχόμαστε νὰ φέρουμε στὴ μέση κάποιο σημεῖο πού πέρασε ἀπαρατήρητο, πού ὅμως φαίνεται σὰ νὰ νῆαι ἐνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀξία νὰ συζητηθοῦνε στὴν πορεία αὐτὴ τῆς γενικῆς ἐξέτασης τοῦ πλατύτατου φυλετικῆς ζητήματος.

Τὸ εἶπε κάποτε ο Ίδας και παρατηρεῖ τώρα τελευταῖα ο Ραμὰς πὼς πρέπει νὰ μὴν πολυσκεπτόμαστε γιὰ τὴν κοιλιά μας πρὸ τοῦ τελειώσουμε τὸ ἔργο μας τὸ Ἐθνικὸ, τὸ Εὐγενικὸ, τὸ Μεγάλο. Κι ἀλήθεια δὲ μὰς χρειάζεται ἐμὰς γιὰ τὸ σφέρο τῆς φυλῆς, πού ὅλοι γι' αὐτὸ φωνάζουν και πρέπει νὰ φωνάζουνε, μήτε ο Ἑγγλέζικος κοσμοπολιτικὸς ψυχροπαιρῆς σοσιαλισμὸς τοῦ Δρακούλη πού μόνο τὴν καλοζωία τοῦ ἐργάτη σκοπὸ ἔχει, μήτε ο ἀναρχικὸς ἀντιστρατιωτικὸς κοκκινισκούφωτος Φραντζέζικος, μήτε ο ὑψηλοκυνηγῆρῆς Γερμανικὸς. Ἐμὰς τὸ μῖσος μας κατὰ τοῦ Τούρκου και τοῦ Βουργάρου χρειάζεται ἀκατάπαυτα νὰ τροφοδοτεῖται, κι ὁ κύριος πόθος μὰς νῆαι, ὅπως τόσο ὁμορφα εἰπώθηκε, ὁ ξεσκαλωμὸς τῶν δούλων ἀδερφῶν μας.

Ὅμως—κ' ἐδῶ εἶναι ὁ κόμπος— πὼς εἶναι δυνατὸ μ' αὐτὰ μας τὰ χάλια τὰ πολιτικὰ και τὰ κοινωνικὰ νὰ προσμένουνε τὸ λευτερωμὸν αὐτὸ και τὴν ἔνωση κατόπι τῆς φυλῆς; Ἀπὸ ποιόνε νὰν τὰ περιμένουμε αὐτὰ; Ἀπὸ τοὺς ἀχρεῖους λωποδύτες πολιτικὸς μας πού μόνο συλλαλητήρια και στάσεις τοῦ λαοῦ τοὺς ταραίζουν κάποτε; λιγάκι, γιὰ ἀπὸ τοὺς γαλαζοαιμάτους ἀριστοκράτες σας (πὲς πλουτοκράτες γιὰτὶ ἀριστοκρατία σκεδὲν δὲν ἔχουμε στὴν Ἑλλάδα), κύριε Ραμὰ, πού σὰ στρεῖδια κολημένοι στὸ Βυζαντινισμὸ σέρνονται πίσω ἀπ' τὸ ἄρμα τῶν σχολαστικῶν δασκάλων γλείφοντας χάμου και κῆνα κόκκαλο πού τοὺς ρίχνει μπροστὰ ο Φραγκολεβαντίνικος ψευτοπολιτισμὸς, ἀπ' αὐτονοὺς δηλ. πού αἰῶνες δὲ θὰ μπορεῖτε νὰ τοὺς ἀλλάξετε τὴν μπῆσασταρδη γλῶσσα μήτε τις σάπιες ἰδέες και ἀπ' τις ληστρικές συμμορίες τῶν ρουσφετοφάγων πολιτικῶν; Τὸ λαὸ τὸ γενναῖο, τὸν ἀδάμαστο, νὰν τὸν ὄγλο πού θὰ φανῆ σὲ λίγο πὼς εἶναι αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς εὐγενῆς, αὐτὸν πρέπει νὰ τὸν ζυπνήσουμε, νὰν τὸν μορφώσουμε, νὰν τὸν κάνουμε νὰ λατρέψῃ αὐτοσυνειδητὰ τὴ γλῶσσα και τὰ ἔθιμά του, δίνοντάς του πρῶτα νὰ τρώγῃ, δυναμώνοντάς του ἔτσι τὰ

ἂν τοῦ ἔτυχε μιὰ φορὰ νὰ μιλήσῃ μὲ κάποια ὑπερβολὴ γιὰ ἕναν πλούσιο, τόκαμε ἀπὸ καλὴ καρδιά. Μὲ τὴν ἴδια καρδιά πολέμησε ὅσο μπόρεσε και στὸ κίνημα τῆς φοιτηταρίας, γιὰτὶ δὲ δισταξε νὰ δηλώσῃ τὴ γνώμη του, μάλιστα στὴν Ἀκρόπολη και στὴ δημοτικὴ. Ἐβγάξε και μιὰ δημοτικὴ φημερίδα, τὴν Ἐπιθεώρηση—δηλαδὴ ὄχι καθαφτό. Ἐπιθεώρησις, μὲ σ, ἔγραφε ὁ τίτλος ἀπ' ὄξω Ἐπιθεώρηση, μὲ τὸ η τῆς, εἶτανε μόνο ἀπὸ μέσα. Δὲν πειράζει. Κάτι τέτοια φαίνεται πὼς τὰ φέρνει ὁ ἀέρας τῆς Ἀθῆνας. Ἐγὼ δὲ λυπήθηκα πού δημοσιεύτηκε τὸ γράμμα μου στὴν Ἐπιθεώρησις ἀπ' ὄξω ἢ στὴν Ἐπιθεώρηση ἀπὸ μέσα, μιὰ κ' εἶναι ὁ Βαρλέντης ἀξιος ὁπαδὸς τῆς Ἰδέας.

(ἀκολουθεῖ)

νεῦρα, δείχοντάς του στὸ τέλος τὰ εὐγενικά, τ' ἀσύντριφτα ὄπλα τῆς ἀμυνῆς του, πού δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ εἶναι και φονικὰ πτωμάτων, γιὰτὶ πτώματα εἶναι οἱ πολιτικοὶ σου, οἱ πλουτοκράτες σου. Ἄν δὲν ἐνωθῆ ὁ λαὸς και δὲ σηκωθῆ και δὲ φοβερῆση και δὲν τρέξῃ τὰ δόντια του, αἰῶνια θὰ τσαμπουνῶν οἱ δασκάλοι, αἰῶνια θὰ ξακολουθοῦν νὰ παχαίνουν οἱ καλογέροι, αἰῶνια θὰ ὀργιάζουν κλέβοντας οἱ πλουτοκράτες και οἱ πολιτευόμενοι. Ἐναντία τῆς πολιτικῆς και τῆς κοινωνικῆς σαπίλας πρέπει νὰ ὀδηγηθῆ ὁ ἐργάτης, ἐνῶ μαθαίνει σύγκαιρα πὼς νὰ ζητᾷ τὸ δίκιο του, πὼς νὰ βγάλῃ τὸ καρβέλι. Πρέπει νὰ μάθῃ πρῶτα πὼς εἶναι ἄνθρωπος κ' ὕστερα πὼς εἶναι και ρωμιὸς πολίτης. Ὅσο γιὰ πατριωτισμὸ δὲν τοῦ λείπει αὐτὸς τοῦ λαοῦ μας, ἀρκεῖ νὰ καλλιτερέψῃ τὴν οικονομικὴ του θέση γιὰ νὰ λάμψῃ ὁ πατριωτισμὸς του. Γιὰτὶ ὅταν δὲν ἔχει νὰ σφάγῃ τί μπορεῖ νὰ σκεφτῆ και τί νὰ κάνῃ;

Γι' αὐτὸ τιμωτάτος εἶναι ὁ ἀγῶνας τοῦ «Νουμὰ» πού χρόνια τώρα πασιρίζει ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια τοῦ λαοῦ ἐναντία στὶς διάφορες πρόληψές του, πού πρακτικοποιώντας τὸ ἰδεολογικὸ τοῦ Παλαμὰ μὲ τοὺς ἀθάνατους σατυρικοὺς στίχους του σπᾶσιμο τῶν Ἀλυσίδων κοίταξε τώρα τελευταῖα πὼς νὰ ζυπνήσῃ τὸ λαὸ στὸ ζήτημα τῆς πολιτικῆς σαπίλας. Μὰ πὸ ἄγιος γίνεται ὁ ἀγῶνας του αὐτὸς, ὅταν δίνοντας σύγκαιρα χέρι στοὺς λίγους τώρα ρωμιούς σοσιαλιστὰς παλεύει πλάι μὲ τὸν ἀκούραστο Βασιλικὸ γιὰ τὸ ζῦπνημα τοῦ ρωμιοῦ ἐργάτη. Κι ὅταν τὸ ζῦπνημα αὐτὸ γίνεται μὲ τέχνη, δείχεται μπόσιος κι ὁ φόβος μερικῶν σοσιαλιστῶν, πὼς μπορεῖ τάχα τὸ ἐργατικὸ ζήτημα νὰ καταντήσῃ μέσο δημοκρατίας στὰ χέρια τῶν διάφορων Φαρδούληδων. Εἶναι πολὺ τολμηρὸ μὰ τὴν ἀλήθεια και πολὺ ἀστεῖο νὰ ζητᾷ κανεὶς γιὰ τὸ φόβο αὐτὸ νὰ μὲνῃ ἢ ἀργατεῖα και φυσικὰ κι ὅλος ὁ λαὸς μαζί τῆς στὸ σκότος. Μπόσιος ὁ φόβος, γιὰτὶ οἱ διάφοροι Φαρδούληδες, καθὼς τὴν ἔπαθε ὁ ἕνας, θὰ διώχονται γλήγορα και μὲ περιφρόνηση ἀπὸ τις τάξεις τῶν ἐργατῶν, ἀμὰ ἀποδεχτῆ πὼς εἶναι δημοκῶποι, μὰ ὁ λαὸς δὲ θὰ χάσῃ ποτέ τὸ λίγο φῶς πού εἶδε και τὴν ἀλήθεια πού ἀγνάντεψε σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ κι ἂς εἶναι κι ἀπὸ μακριὰ ἀκόμα.

Ἀπὸ τὸ τέτιο φωτισμὸ και τὸ τέτιο ζῦπνημα και τὴ μόρφωση γενικὰ τοῦ ἐργάτη πολίτη μόνο, σκεφτόμαστε λογικὰ, ἂν καρτεροῦμε τὴν κοινωνικὴ μας ἐξέλιξη και τὴν ἀποκατάσταση τῆς φυλῆς μας, γιὰτὶ ὅταν εἶναι γερός ὁ ἐργάτης ὡς ἄνθρωπος, θὰ εἶναι γερός κι ὡς πολίτης, γερός κι ὡς στρατιώτης, θὰ χαρίζε και γερά παιδιὰ στὸ ἔθνος.

ΑΛΕΞ. ΜΑΡΠΟΥΤΖΟΓΛΟΥΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια και εἰς χρυσὸν, ἤτοι εἰς φράγκα και λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις και οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὀμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὀμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τῇ αἰτήσεϊ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1	1/2	τοῖς	ο)ο	κατ'	ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6	μην.
2	1/2	»	»	»	»	»	»	1	ἔτ.
2	1/2	»	»	»	»	»	»	2	ἔτ.
3	»	»	»	»	»	»	»	4	ἔτ.
4	»	»	»	»	»	»	»	5	ἔτ.

Αἱ ὀμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικὰ ἢ ἀνόνομοι.

“Ο ΝΟΥΜΑΣ”

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Γιὰ τὴν Ἀθῆνα Δρ. 5.— Γιὰ τις Ἐπαρχίες Δρ. 7
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ Δρ. χρ. 10.

Γιὰ τις ἐπαρχίες δεχόμεστε και τρίμηνες (2 Δρ. τὴν τριμηνίαν) συντρομῆς.

Κανένας δὲ γράφεται συντρομητῆς ἢ δὲ στείλει μπροστὰ τὴ συντρομὴ του.

10 λεπτὰ τὸ φύλλο λεπτὰ 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στὰ κιάσκια (Σύνταγμα, Ὁμόνοια Ἐθν. Τράπεζα Ὑπ. Οἰκονομικῶν, Σταθμὸς Τροχιδρόμου (Ἀκαδημία), Βουλὴ, Σταθμὸς ὑπόγειου Σιδηρόδρομου (Ὁμόνοια), στὰ βιβλιοπωλεῖα «Ἐστίας» Γ. Κολάρου και Σακέτου (ἀντικρυ στὴ Βουλὴ).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Ὁ καιρὸς και οἱ ξένοι— Οἱ δραγουμάνοι—
Τὸ φουτμπῶλ— Παλάτι και Φιλανθρωπία—
Ἡ Λαϊκὴ.

ΤΩΡΑ μὲ τις τελευταῖες βροχὲς ἡ Ἀθῆνα φαίνεται πιὸ παστρινή. Καλὸ κι αὐτὸ γιὰτὶ ἄρχισαν τώρα νὰ ἐρχονται οἱ ξένοι και δὲ θὰ μποροῦνε νὰ μᾶς κατηγορήσουνε πὼς εἴμαστε ἀκόμα βουτηγμένοι σὲ ἀνατολικὴν ξέρα.

Αὐτὸ μᾶς θυμίζει πὼς θὰ τραβοῦσαμε περισσότερο κόσμον ἂν κάναμε συστηματικὴ ρεκλάμα ὄχι μοναχὰ γιὰ τις ἀρχαῖότητες μὰ και γιὰ τὸν καιρὸ, γιὰ τὴν Ἀθηναϊκὴ λιανάδα. Θερμοκρασία γλυκιὰ και σταθερὴ, ὅταν κι αὐτὴ πού ἔχουμε ἐδῶ τώρα, σὲ πολὺ λίγα μέρη τῆς Ἐδρόπης ἀπαντιεῖται τέτια ἐποχὴ. Οἱ Ἀγγλικὲς φημερίδες κᾶθε μέρα γράφουν τὴ θερμοκρασία πού κάνει στὰ ὁμορφα Ἐυρωπαϊκὰ κέντρα. Γιὰ τὴν Ἀθῆνα δὲ λένε τίποτα. Δὲν μποροῦσαν και οἱ δικοὶ μας ξενοδόχοι νὰ ρεκλαμάρουν τὸν καιρὸ κι αὐτοὶ;

*

ΔΕΝ ἔχει ρώτημα πὼς ἡ καλοκαιριὰ τραβάει κόσμον πολὺ τὸ χειμῶνα. Κοιτάξτε τί κόσμος τρέχει νὰ ζεσταθεῖ στὸ Κάιρο και στὸ Νεῖλο. Μὰ γιὰ νὰ μὴν τρέχουμε στὴ γῆ τοῦ Φαραῶ ἔχουμε παράδειγμα τὴν Κέρκυρα. Ἐδῶ και κάμποσα χρόνια ἔγινε ρεκλάμα γιὰ τὸ ὠραῖο τῆς κλίμα ἀπὸ τὴν Ἐταιρία τοῦ Lloyd μὰ θαρρῶ και ἀπὸ κάπιο ντόπιο ξενοδοχεῖο και τώρα γιομίζει τὸ νησὶ ξένους, πού πᾶνε ἐκεῖ νὰ περάσουνε τὸ χειμῶνα.

*

Α ΘΕΛΟΥΜΕ νὰ μᾶς ἐρχονται πολλοὶ ξένοι πρέπει νὰ προσέχουμε τοὺς δραγουμάνους. Τις προάλλες δημοσιεύτηκε ἕνα ἄρθρο σὲ μιὰ Ἀγγλικὴ φημερίδα ἐνὸς πού περιηγήθηκε τὴν Ἑλλάδα. Στὸν Πειραιᾶ πῆρε κάπιο δραγουμάνο, μὰ κείνος τὸν κατάκλεψε. Φαίνεται πὼς τὸν πῆγε και σ' ἕνα βρώμικο ξενοδοχεῖο τῆς Ἀθῆνας, φυσικὰ γιὰ νὰ τὸν κλέψῃ περισσότερο, κι ὁ φίλος μας ἀρρώστησε. Γι' αὐτὸ μᾶς κάνουν τέτια ἄρθρα, εὐκόλα τὸ καταλαβαίνει ὁ καθένας. Δὲν μποροῦσε ἡ Ἀστυνομία νὰ ἐπιβλέπει τοὺς κύριους δραγουμάνους;

*

ΤΟ ΦΟΥΤΜΠῶΛ. Ἦρθαν τὰ καλὰ παιδιὰ, οἱ Συμυριοὶ, νίκησανε και φύγανε. Οἱ δικοὶ μας παίζανε καλὰ, μὰ εἶτανε πολὺ παιδιὰ και δὲ βαρτάζανε ὡς τὸ τέλος καλὰ. Θαρροῦμε πὼς κι Ἀθηναῖοι και Συμυριοὶ δὲν τὸ καλοξέρουνε τὸ παιχίδι. Δὲν καταλαβαίνουν πὼς ὁ καθένας πρέπει νὰ μὲνῃ στὴν ὀρισμένην του θέση και νὰ μὴ φιλοτιμιεῖται νὰ κυνηγᾷ τὴν μπάλα γιὰ νὰ ξεκλέψῃ αὐτὸς τὴ δόξα τοῦ νὰ ρίξῃ τὴν μπάλα στὸ δίχτυ. Μ' ὄλο αὐτὸ τὸ παιχίδι εἶτανε καλὸ και διολου βάνουσο. Ἄ λείπανε μάλιστα και κάτι φωνὲς και χειρονομίες ἐνὸς δικοῦ μας θὰ εἶταν ἀκόμα καλύτερα. Μιὰ σύσταση ἔχουμε νὰ κάνουμε στὴν ἐπιτροπὴ. Ἀφοῦ θέλει νὰ διαδόσῃ τὸ φουτμπῶλ γιὰτὶ δὲν ἀνοίγει τις πόρτες τῆς στὸν κοσμικὴν; Ὅταν παίζεται φουτμπῶλ, οἱ ἀξιωματικοὶ ἔπρεπε νὰ στέλνουν τοὺς στρατιῶτες νὰ βλέπουνε, γιὰτὶ ἔτσι μοναχὰ μπορεῖ νὰ τοὺς γεννηθεῖ κι αὐτοῦν ἡ ἐπιθυμία νὰ παίζου. Μπορεῖ φυσικὰ νὰ ὑπάρχει και χωριστὸς τόπος γιὰ κείνους πού μποροῦνε νὰ πλερώνουν και ἂς εἶναι τὸ εἰσιτήριο περισσότερο ἀπὸ

μιά δραχμή Πρέπει όμως να λείψουν τα καθίσματα με τὰ «διατεθέν». 'Αφού ὄλοι πλερώνουν τὸ ἴδιο γιατί ἡ διάκριση;

*

ΚΑΘΙΑ φημερίδα ἔγραψε τις προάλλες, πὸς ἂ θέλουμε νὰ δοῦμε προκοπή στὰ φιλαθρωπικὰ Καταστήματα, χρειάζεται νὰ μὴ ἀνακατεῦται ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἐκεῖ μέσα. Αὐτὸ μὴν εἶναι σωστό. 'Η Βασιλικὴ προστασία παντοῦ νομίζεται χρειζομένη, καὶ γιὰ λόγους ἄλλους καὶ γιατί γίνονται αἰτία ν' ἀνοίγει τὸ πουργὶ τοῦ ὀμάτιος κόσμος. 'Ὡς τόσο ἐκεῖνο πὸς ἔπρεπε νὰ γίνει κ' ἐδῶ εἶναι νὰ μπαίνουνε στὶς ἐπιτροπὲς τῶ φιλαθρωπικῶν Καταστημάτων ἄθρωποιὰ πὸ διάφορα ἐπαγγέλματα. 'Εδῶ κατάντησε πέντε ἢ ἕξι πρόσωπα ν' ἀνακατεῦνται παντοῦ καὶ κανένας ἄλλος ἀπὸ τις βιομηχανικὲς κ' ἐμπορικὲς τάξεις δὲν μπαίνει: στὶς ἐπιτροπὲς. 'Αφού ἀλάκαρος ὁ 'Ελλητισμὸς δίνει χρήματα γιὰ νὰ συντηροῦνται τέτιζ Καταστήματα, ἔπρεπε ὄλες οἱ κοινωνικὲς τάξεις ν' ἀντιπροσωπεύονται. Αὐτὸ θὰ εἶχε καὶ τὸ ἄλλο καλό, νὰ μεγάλωνε τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ κόσμου καὶ νὰ λιγοττέψει καὶ τὸ ρουσφέτι. Σήμερα γιὰ νὰ μπεῖ κανένας σὲ Νοσοκομεῖο πρέπει νάναῖ ἢ πλούσιος ἢ κομματάρχης ἢ νάχει μπάραμπα στὴν Κορώνη.

*

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΜΕ τὸ ζήτημα τῆς Λαϊκῆς Τράπεζας, πὸς βγήκε στὴ μέση ἀπὸ τὴν παραίτηση τοῦ Λιβιεράτου, — μὰ μολογοῦμε, πὸς δὲ φωτιστήκαμε. Καθὸς καταλάβαμε, ὁ κ. Λιβιεράτος παραιτήθηκε, γιατί δὲ συμφωνοῦσε μετὶ τις ιδέες τοῦ διευθυντῆ καὶ τοῦ Συμβούλιου τῆς Λαϊκῆς.

Στὸ γράμμα τοῦ κ. Λιβιεράτου, πὸς τυπώθηκε στὶς «'Αθήναι» τῆς 9 τοῦ Μάρτη, λέει καθαρά, πὸς ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα ἔβαλε ἐνέχυρο στὴν 'Εθνικὴ Τράπεζα τὸν 'Ιούλιο τοῦ 1907, 7286 μετοχὲς πὸς εἶχανε καταθέσει στὴ Λαϊκὴ διάφορα πελάτες τῆς γιὰ φύλαξη. Τὰ ὀνόματά τους τὰ δημοσιεύεικίδιας — μετὶ τί δικαίωμα δὲν τὸ καλοξέρουμε. — 'Εκεῖνο ὄμως πὸς φαίνεται ἀκόμα πὸς περίεργο εἶναι, πὸς ἡ Κυβέρνηση ἐπιτρέπει στὸν ἐπιτροπὸ τῆς νὰ δίνει συνέντευξη σὲ φημερίδες καὶ νὰ μὴ λείει τιμουτιὰ, ἄμα γίνονται παρατυπίες τέτιες λογῆς.

*

ΚΑΘΕΝΑΣ θὰ νόμιζε, πὸς μιά φημερίδα πὸς δημοσίαιε ἕνα τέτιο γράμμα, σὸν τοῦ κ. Λιβιεράτου, θὰ ἔγραφε καὶ κάτι γιὰ νὰ πεί τὴ γνώμη τῆς: μὰ οἱ «'Αθῆνες» σπάνια βρίσκουνε καιρὸ νὰ μιλήσουνε γιὰ σοβαρὰ ζητήματα. Πὸς νὰ τοὺς περισσέψει! Τοὺς χρειάζεται φυσικὰ κάμποςος γιὰ νὰ φτιάχνουν ἐξυπνάδες ἀπάνου σὲ βιβλία γραμμένα στὴ δημοτικὴ. Καὶ πὸς νὰ ξέρανε πὸς αὐτὸ εἶναι ἡ καλύτερη ρεκλάμα.

Ἡ ΚΟΙΝὴ ΓΝΩΜΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΗΘΕΙΑ

Φίλε Νουμά,

Κάποιος ὑπογραφομένος «'Ιωνᾶς» γράφοντας γιὰ τὸ νέο βιβλίο τοῦ Πάλλη «Ταμπουρᾶς καὶ Κόπανος» μαζί μετὰ τῶ ἀνακριβῆ, λέει καὶ ἀφτά: «Μέχρι τοῦδε ὁ ποιητῆς ὑπῆρξε μαλλιάρης. Plus même royaliste que le roi. (Τὸν συγκαίρουμε γιὰ τὸ: Plus même!)»

Τώρα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπανέρχεται εἰς τὰς αἰσθήσεις του (!!!;)

Μὰ πὸς τὸ κατάλαβε ὁ ἀφελέστατος 'Ιωνᾶς ὅτι «ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπανέρχεται εἰς τὰς αἰσθήσεις τοῦ;» Βέβαια ὄχι ἀπὸ τὰ βιβλία του πὸς κρίνει(!)..

Παρακάτω τοῦ διορθώνει μερικὰ λάθη (;) καὶ τοῦ δίνει καὶ μερικὲς συμβουλές.

Σὰν τὰ διάβασα γέλασα. 'Ετυχε νάχω καὶ γὼ διαβάσει τὸν «Ταμπουρᾶ καὶ Κόπανο» καὶ βρέθηκα στὴ θέση νὰ καταλάβω ὅτι ὁ 'Ιωνᾶς, ὁ ἀφελέστατος 'Ιωνᾶς, δὲν ξέρει τί τοῦ γίνεται.

Γιατὶ λέει πὸς ὁ Πάλλης μετανόησε (!) καὶ πὸς ἐπιστρέφει στὶς αἰσθήσεις του, ἐνῶ τὸ βιβλίο τοῦ ἀν-

θρώπου δείχνει πὸς βρίσκεται στὶς αἰσθήσεις του γιὰ νὰ ξακολουθεῖ νὰ γράφει τὴ γλώσσα του, τὴ ζωντανή, τὴ γλώσσα δηλαδὴ πὸς μιλάει κι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ 'Ιωνᾶς σπῆτι του. 'Αλλὰ βέβαια δὲ θάχει τὴν ἀξίωση ὁ 'Ιωνᾶς νὰ συζητήσουμε μαζί του γιὰ τέτιζ ζητήματα. Αὐτὰ τὰ γράψαμε μόνο γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ γιὰ νὰ μάθουν ὄσοι δὲ διαβάσανε τὸ βιβλίο τοῦ Πάλλη πὸς δὲν εἶναι ἔτσι πὸς τὸ περιγράφει ὁ ἀκριτικὸς 'Ιωνᾶς.

Καλὰ νὰ προσέξει κανεὶς πὸς πάνω ἀπὸ τὴ «Βιβλιοκρισία του» εἶναι ἡ λέξη: 'Ο 'Ακριτος. Κ' ἂν δὲν τὸ προσέξει;

Αὐτὰ μόνο γιὰ τὴν ἀλήθεια.

Πειραιᾶς

Λ. ΕΦ.

Ο, ΤΙ ΒΛΕΠΕ

Στὸ τελευταῖο φύλλο τοῦ «'Εργάτη» δημοσιεύεται ἕνα πολὺ δυνατὸ καὶ ὁμορφο ποίημα τοῦ συνεργάτη μας Ρήγα Γκόλφη μετὶ τὸν τίτλο «Ζωὴ καὶ 'Ανάσταση».

— Μὰ καὶ ἡ ἄλλη ὕλη τοῦ «'Εργάτη» πέρα πέρα εἶναι διαλεχτὴ, γιομάτη δύναμη κι ἀλήθειες. Στὸ ἴδιο φύλλο ὁ κ. Π. Δρακούλης ξετινάζει τὴ ρεῖσοσαστικὴ γούνα τοῦ κ. Φιλάρτου, ἀποδείχνοντάς του πὸς ὁ δημοκρατισμὸς του εἶναι κολοκυθένιος.

— 'Ὀλ' οἱ δικοὶ μας, ὄσοι νιώθουνε τι σημασία ἔχει γιὰ τὸν ἀγῶνα μας ἕνα φύλλο γραμμένο στὴ ζωντανὴ γλώσσα καὶ μιλώντας ἀπευθείας στὶς λαϊκὲς τάξεις, πρέπει νὰ ὑποστηρίζουν τὸν «'Εργάτη». 'Η συντρομὴ του εἶναι 6 δρ. γιὰ τὴν 'Ελλάδα καὶ φρ. χρ. 7 γιὰ τὸ 'Εξωτερικὸ.

— Μερικὰ μοσκολούδα ἀπὸ τὸ τελευταῖο φυλλάδιο (τὸ 7ο) τῆς «'Εθνικῆς Ψυχῆς (;)» 'Ο ἀγελοῖος Ψυχάρης. Οἱ ἀμισθοφόροι κομιτατζήδες (δηλ. οἱ δημοτικιστᾶδες). 'Εχει κι ἄλλα, μὰ σῶνον' αὐτὰ γι' ἀπάντηση σ' ὄσους κατογοροῦν τὸ «Νουμά» πὸς βρίζει. Καὶ τὸ περιοδικὸ αὐτὸ διευτύνεται, ἂν ἀγαπᾶτε, ἀπὸ τὸν κ. Γ. Ν. Κατῆδᾶκη, καθηγητῆ τοῦ Πανεπιστημίου.

— Τὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κεριακῆς θὰ βγεῖ δωδεκαεπίδο μετὰ μιά φιλοσοφικὴ μελέτη τοῦ Πέτρου Βλαστοῦ ('Ερμωνα) «Πατριωτισμὸς».

— Στὴ μελέτη τοῦ αὐτῆς Βλαστός ἀπαντᾶει στὸ «Διαλεκτικὸ ὕλισμὸ» τοῦ Γ. Σκληροῦ, πὸς τυπώθηκε στὸ 280 φύλλο τοῦ «Νουμά».

— Τὸ ἄρθρο τοῦ Κ. Παλαμᾶ «Σολωμὸς καὶ Βαλαορίτης» πὸς τυπώθηκε στὰ φύλλα 6079 καὶ 6081 τῆς «'Ακρόπολης», θὰ τυπωθεῖ ἀργότερα καὶ στὸ «Νουμά».

— 'Η 'Εταιρία «'Ο 'Ελλητισμὸς» ἔβαλε μιά Προκήρυξη «Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ (χοῦ! χοῦ!) ὁμογενεῖς». 'Η προκήρυξη αὐτὴ γραμμένη δασκαλοπρεπέστατα τελιώνει ἔ-

τσι: «'Η 'Εταιρία τοῦ 'Ελλητισμοῦ, διερμηνεύουσα τὸ ἔθνικὸν φρόνημα, καλεῖ τὸ 'Ελληνικὸν νᾶνακήφη, νὰ φρονηματοσηθῆ, νὰ δειχθῆ ἄξιον τῶν προγόνων του».

— 'Αέρας δηλ. καθουρντιστός. 'Η ἀγιάτρευτη προγονοπληξία καὶ δῶ. Διαβάστε τὴν Προκήρυξη τοῦ «'Ελλητισμοῦ», διαβάστε καὶ τὴν «Προκήρυξη στοὺς σκλαβωμένους καὶ στοὺς ἐλευθερωμένους 'Ελληνες» πὸς τυπώσαμε καὶ μεῖς στὸ 283 φύλλο κ' ἐλάτε ὕστερα νὰ κουβεντιάσουμε.

— Νὰ μιμηθοῦμε τοὺς προγόνους μας! Μὰ σὲ τί καὶ πὸς νὰν τοὺς μιμηθοῦμε; Αὐτὸ δὲ μᾶς τὸ λέει ὁ «'Ελλητισμὸς», γιατί μὴν καὶ νὰν μὴν τὸ ξέρει.

— Ξέρει μοναχὰ πὸς εἶναι περίφημη ρητορικὴ κορόνα τὸ «Μιμηθεῖτε τοὺς προγόνους σας!» γιὰ νὰ τελιώσει ἔτσι ρητορικὰ τις κούφες ἀερολογίες του.

— 'Η «Nuova Rassegna» τῆς Ρώμης στὸ προτελευταῖο τῆς φυλλάδιο δημοσιεύει σύντομο κριτικὸ σημείωμα γιὰ τὸ συνεργάτη μας Σπύρο Περούλη, μετὶ τὸν τίτλο «'Ενας Τσαγγάρης ποιητῆς» καὶ μετὰ πολὺ κολακευτικὰ λόγια γιὰ τὰ τραγούδια του. Στὸ ἴδιο φυλλάδιο δημοσιεύει κ' ἕνα ποίημα τοῦ Περούλη «Σὲ σένα», μεταφρασμένο 'Ιταλικὰ ἀπὸ τὸν καθηγητῆ κ. Eliseo Brighenti. Τὸ ποίημα αὐτὸ τοῦ Περούλη πρωτοτυπώθηκε τὸν 'Οχτώβρη τοῦ 1905 στὸ «Νουμά».

Ο ΙΑΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Στ. Β. Δὲν πουλιέται, οὔτε στὸ γραφεῖο μας ὑπάρχει ἀντίτυπο. Τὸ γράψαμε καὶ στὸ 281 φύλλο πὸς ὄποιος θέλει «Ταμπουρᾶ καὶ Κόπανο» μὴν νὰ στείλει ἕνα δελτάρη στὸ ἀκόλουθο κατατόπι

Alex. Pallis Esp.

Aigburth Drive

Liverpool

καὶ θὰ λάβει τὸ βιβλίο ἀμέσως. — κ. Φ. Γιοφ. Θὰ δημοσιευτοῦνε. Γιατὶ βιάζεσαι;

ΒΓΗΚΑΝΕ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΔΥΣΙΔΕΣ

Δράμα μετὰ τρία μέρη

(Σελίδες 150, σὲ καλὸ χαρτί).

Πουλιέται σὲ γραφεῖο τοῦ «Νουμά»

(Δρόμος Ζήνωνα, 2) 'Αθήνα

Δρ. 3 γιὰ τὴν 'Ελλάδα

Φρ. χρ. 3 γιὰ τὸ 'Εξωτερικὸ.

ΔΑΧΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ 1908

4	ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΑΗ ΕΣ	100,000 Δρ.	400,000
4	»	25,000	100,000
4	»	10,000	40,000
12	»	5,000	60,000
20	»	1,000	20,000
1644	»	100	164,400
2312	»	0	115,600

4000 ἐν ὄλω κέρδη ἀξίας δραχυῶν..... 900,000

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27/10 'Απριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι μόνον 500,000 τετραδράχυων γραμματίων ὑπ' ἀριθ. 1—300,000. Μόνον οἱ ἀριθμοὶ ο἗τοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρωτίδος κατὰ τὴν κληρωτῆ ταύτην. Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶσι μονόδραχυα γραμμάτια ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000, θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτίδος καὶ οἱ ἀντιστοιχοὶ ἀριθμοὶ.

Γραμμάτια πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχυᾶς τέσσαρας ἕκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς δραχυμὴν μίαν ἕκαστον γραμματίων, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ 'Εθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν 'Αρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς 'Αθήνας. 'Η πώλησις τῶν γραμματίων ἀρχεται ἀπὸ 1/14 'Ιανουαρίου 1908. 'Ο διευθύνων τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ